Ч. 165. Львів, субота дня 24 липня (6. серпня) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор
За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского Хорунжини. Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского и в аґенциї Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порто. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Дбаймо про виділову школу ім. Шевченка і руску семинарию учительску у Львові!

(+) Від кількох літ удержує Руске Товариство педаґоґічне виділову школу ім. Шевченка, котра уже має право публичности В сій школі здобувають собі рускі дівчата потрібне їм основнійше образованє і вихованє на народних основах, а скінчивши з добрим успіхом сю школу, можуть убігати ся о тимчасові посади учительскі, коли ще придбають собі сьвідоцтво з жіночих робіт або фреблівского курсу, або можуть перейти до женьскої семинариї учительскої. Та виділова школа дає отже спромогу витворити більше число руских сил учительских або взагалі рускому жіноцтву дати більше як доси можна було образованє.

Задля того заслугує ся школа з боку руской суспільности більшої уваги і помочи. Именно тепер, коли наближає ся початок нового року шкільного, повинна руска суспільність передовсім дбати о те, щоби рускі дівчата як найчисленнійше заповнили сю школу. Она бо має підготовити також той материял, котрий опісля має заповнити женьску семинарию учительску.

Не сумніваємо ся, що фреквенция в женьскій семинариї учительскій, основаній Руским Товариством педаґоґічним значно сего року збільшить ся, бо вторік лише опізненє дозволу на єї відкриґє причинило ся до того, що так мало зголосило ся на перший рік. Тимто заздалегідь всі ті, що мають намір вписати ся до учительскої семинариї, повинні подумати о відповіднім підготовленю. Руска суспільність повинна не словами, але ділом показати сьвітови і міродатним чинникам, що відчуває потребу руской семинариї учительскої і що така семинария може дійсно удержати ся і принеста хосен рускому народови і краєви.

На рускій суспільности спочиває однак не лише обовязок подбати про відповідну фреквенцию в школі виділовій ім Шевченка і в женьскій семинариї учительскій, заснованій Руским Товариством педаґоґічним, але також обовязок подумати про обезпеченє єствованя обидвох сих важних для руского загалу шкіл. Материяльні засоби Руского Товариства педаґоґічного вельми скупі, щоби оно могло своїми силами удержати такі дві школи. Краєвий сойм уділяє вправді для виділової школи ім. Шевченка 8000 К річної підмоги, однак се покриває ледви дрібну частину значних видатків на уміщенє школи, на оплату вельми скромненьку учительских сил, котрі і з свого боку приносять патріотичну жертву своєю працею. По троха пособляють удержаню сеї школи народні рускі товариства а також поодинокі патріоти своїми датками. Але семинария учительска не дістає поки-що ніяких підмог з публичних фондів і обмежена лише на добровільні жертви руской суспільности. З кождим роком, в міру того, як збільшає ся число кляс, прибувають значні видатки на уміщенє, на опал, на наукові прибори, на сили учительскі і т. п. Отже потреба і збільшеня руской жертволюбности. Як-раз тепер пора численних весіль, празників і т. п. торжеств, нехай же руска молодіж при таких нагодах не забуває пригадати зібраним про єствованє руской виділової школи і учительскої семинариї та про їх великі материяльні потреби. Кождий хочби як дрібний даток причинить ся до розвитку й удержаня сих шкіл. Але кого стати на більшу жертву, нехай не поскупить, а особливо відкликуємо ся до наших гроцевитих патріотів, щоби розпоряджаючи своїм майном в завіщанях не забували передовсім про Руске Товариство педаґоґічне і удержувані ним школи, інститути і бурси. Тим способом можуть положити тривкі підвалини до обезпеченя єствованя сих інституций до збільшеня числа сьвідомої і образованої руской інтеліґенциї, головно жіночої, а рускі женщини виховані і образовані в щиро народнім рускім дусі будуть тими вестальками, що піддержувати муть в рускій суспільности патріотичного духа і щире народне житє. Тим лише способом зможемо культурно двигнути наш нарід і поставити єго поруч инших народів австрийских.

Дівочий ліцей в Перемишли.

Вихованє молодожи уважаєсь загально вельми важною підоймою розвою в житю кождого народа. Перед двайцяти літами нарід руский в Австриї крім академічної ґімназиї у Львові не посідав ані одної школи середної. Не ліпше представлялась справа учительских семинарий та шкіл середних, бо крім шкіл днесь так званого низшого типу, т. є шкіл сельских та кількох утраквістичних семинарий не могли Русини і на тім поли нічим викзатись. Днесь по двацяти роках много уже змінилось на ліпше: маємо в самій Галичині чотири мужескі ґімназиї з руским язиком викладовим, попри збільшене число мужеских семинарий суть дві женьскі утраквістичні семинариї в краю, вкінци маємо чотирокласові і виділові міскі школи так мужескі як і женьскі з рускою мовою викладовою. Єсли ж мужескі інституциї шкільні ведені в дусі народнім суть всюди важним чинником національного розвою, то неменше значінє (а може в певній мірі і більше) мають народні женьскі заклади виховавчі. Отже з жіночих інституций виходить рікрічно молоде поколінє, що має колись в суспільности відограти так важну ролю; звідси виходять ті, що мають стати колись образованими женами і матерями.

Зрозуміли ту вагу передовсім рускі патріоти в Перемишли і от єще перед звиж двайцяти роками виринула тут серед членів руской капітули гадка, щоби заснувати рід бурси для женьскої молодежи а то в тій цїли, щоби біднійшим дівчатам подати спромогу користати з наук в публичних школах а через веденє бурси в релїґійно-національнім дусі заховати і охоронити ту молодіж від посторонних шкідних впливів. Ініциятором тої животворної думки був б. п. крилошанин о. Лев Кордасевич. Він то з добровільних датків збираних при ріжних нагодах, які значно побільшив своєю власною жертвою, зложив уже в р. 1881 показну квоту 8000 К і віддав єї до розпорядимости комітету, котрий завязав ся за єго почином як-раз в тімже році для заснованя руской жіночої бурси. Комітет від сеї пори працював невпинно аж до р. 1888. Він заснував товариство, котре постаралось о доходи з державної фантової льотериї і тим чином значно прибільшило фонди на повстати маючу бурсу. В році 1888 виносили ті фонди уже поважну суму звиж 120.000 К. Тому серед суспільности руской в Перемишли повстала гадка, щоби суму тую обернути на красшу ціль: замість бурси мала заснуватись школа з руским язиком викладовим, з котрої би користали не тілько біднійші, але і засібнійші дівчата за певною оплатою в закладі. На тій то підставі змінено первісний статут і товариство приняло тоді назву »Руский Інститут для дівчат в Перемишли«. Улекшив вельми задачу сему товариству б. п. крилошанин о. Григорій Шашкевич, відпродавши товариству свою реальність повисше гр.-кат. катедральної церкви.

Тепер розходилось о будову будинку шкільного на місце здемольованого дому на закупленій реальности. Заняв ся тим щиро новий виділ товариства в р. 1892. Душею тото виділу був тодішний крилошанин а теперішний Епископ і щедрий покровитель Інститута, о. Константин Чехович. Єго то заходом при ревній співучасти цілого виділу (в котрім особливо дуже потрудили ся професори II. ґімназиї: Димитрій Чеховский і Алексій Ярема — а пізнійше старший комісар ц. к. Дирекциї скарбу Іван Матковский), удало ся по трех роках здвигнути величавий будинок в правдиво европейскім стилю, призначений на школу і приміщенє учениць в Інституті

Будинок уже стояв готовий та рівночасно робили ся стараня, щоби виєднати у високої ради шкільної краєвої дозвіл на отворенє дівочої школи висшого типу з рускою мовою викладовою. Справою тою заняв ся горячо директор II. ґімназиї і довголітний член виділу Інститута Вп. Григорій Цеглиньский. Він то випрацював плян науки в отворитись маючій школі. Справа нелегка, єсли зважить ся, що тогді не було єще ніяких руских жіночих шкіл та що школа Інститута мала обсягом науки значно перевисшити вимоги науки подаваної в галицких женьских школах виділових. Однак і та трудність при невпинній праци була поборена Завдяки трудам п. директора Цеглиньского пляни були в розмірно короткім часі вироблені і Високими Властями шкільними затверджені, так що в осени р. 1895 товариство Руский Інститут могло за дозволом Високої Ради шкільної краєвої приступити до отвореня своєї школи.

Рік 1895 на все буде памятний в історії

Від 36 літ єствуючий
Годинникарско-Ювілерский Маґазин
Юліяна Домбровского
у Львові, ул. Гетьманьска ч. 4.
поручає: брилянти, перли, золоті і срібні вироби, заручинові перстінці, шлюбні обручки, будильники, годинники великі і малі в великім виборі з першорядних сьвітових фабрик по найнизших цінах. 99(4-8)

розвою руского шкільництва в Галичині; в тім бо році здвигнено в Перемишли сьвятиню науки для дівчат в рідній мові, якої потребу від так давна відчували живо всї, що інтересували ся поступом руского народа взагалї, а єго шкільництвом з окрема. Здійснили ся мрії горячого патріота, яким безперечно був о. Лев Кордасевич, та на жаль не довелось єму своїми очима побачити власне дїло. Він давно ляг уже в могилї та не пропала марно єго ідея. Гадка ним раз порушена при трудолюбивости громади перемиских Русинів була в цїлій повни осущена.

Честь памяти ініциятора великого, народного дїла!

Школа Руского Інститута, яка почавши від р. 1895 істнує уже 9 лїт, здобула собі відразу під умілою управою директорки п. Марії Примівної опінїю первостепенного закладу виховавчого. Она обнимала від перших починів так би сказати два степені науки. На низшім степени стояли кляси III і IV, відповідаючі III. і IV. клясї шкіл народних, степень висший становили кляси V—VIII, щось в роді низшої женьскої ґімназиї, однак без студий клясичних язиків. Особливим щастєм, майже провидїнєм сеї школи назвати мож ту обставину, що довголїтний труженик і член видїлу Інститута крилошанин о. Константин Чехович уже в рік по отвореню школи Інститутскої засїв по смерти покійного Епископа д-ра Юлїяна Пелеша, (що був першим покровителем Інститута), на Владичім Престолї Руско-католицкого Епископства в Перемишли та після статутів товариства став як-раз тепер сам покровителем Інститута.

Під Єго великодушним покровительством Руский Інститут розвинув ся під кождим зглядом як найкрасше. Доказом того добре заслужена слава Інститута в широких кругах народа, котрий зі всїх закутків рускої части Галичини від Вислока по Збруч, а навіть дальше, аж з глубини Зеленої Буковини посилав і посилає по нинїшний день тут свої дїти на вихованє і науку. Сеж і нїчо дивного. Атже Владика Кир Константин Чехович був і єсть в Рускім Інститутї майже щоденним гостем, розпитуєсь подрібно про всякі дїла, чи в звязи зі школою зістаючі чи загальні справи товариства і стараєсь морально і материяльно той заклад піддержати на кождім кроцї.

Що наука відбувалась тут після строгих шкільних вимог та з добрим успіхом, доказом того похвала, якої удостоїв ся Інститут з уст покійного інспектора краєвого Людвика Дзєдзїцкого по переведеню люстрациї закладу в р. 1900, а відтак наспівший на основі єго реляциї рескрипт Високої Ради шкільної з д. 22. листопада 1900 ч. 27543, що виразив зарядови школи признанє за хосенне веденє науки.

Будинок шкільний, призначений зразу для поміщеня кількадесятьох дїтий, уже по кількох роках істнованя школи показав ся за тїсний. Видїл мусїв приступити до будови нового крила будинку вартости 160.000 К. Від тепер по нинїшний день могло ту мати приміщенє около 150 дїтий. Вивінованє закладу так під зглядом науковим як гіґієнїчним по добудованю нової части будинку могло, як знатоки виражають ся, відповісти найбільше вибагливим вимогам.

Та однак потреби народа жиючого і кріпшаючого в своїм розвитку, не остають все ті самі. Они зміняють ся відповідно до вимог і духа часу, та тим і спричиняють все нові здобутки, які запевняють кождому орґанїзмови народному услівя постепенного та правильного єго розвою. Ось таке склалось і з Руским Інститутом в Перемишли.

(Конець буде).

Японьско-росийска війна.

Коло Порт-Артура.

Фаховий референт воєнних справ віденьскої Reichswehr обчислив онодї на підставі узглядненя потреб і робіт, доконечних до облоги новітної кріпости, що Японцї не можуть приступити скорше до властивої облоги, як за місяць — так що евентуальний упадок Порт-Артура може припасти аж на початок жовтня. Як звісно, Японцї заповіли упадок Порт Артура на конець липня і вже мали навіть замовити муку і подорожників на стацию: Порт-Артур. Отже з тої причини послїдними днями ширено найріжнороднїйші вісти про близький вже упадок Порт-Артура, про занятє всїх фортів Японцями, а навіть Золотої гори. Сї вісти були такі певні і докладні, що навіть фаховцїв впровадили в сумнїв, а згаданий автор з Reichswehr не сьмів їм заперечити, а тілько оправдував їх, що мусїв наступити якийсь несподїваний напад Японцїв і недогляд Росиян. — Нинїшні вісти розсївають хмару ложних донесень і майже потверджують згадане обчисленє Reichswehr у, бо стверджують, що Японцї, після тяжких страт послїдного атаку, рішили вести правильну облогу і здобувати передовсїм внїшні форти один по другім. Именно до Ч.фу принесли Китайцї вістку, що Росияни в 3-дневій борбі 26, 27 і 28. м. м. мали стратити около 6.000 людий ранних і убитих. Штурм Японцїв не удав ся. Японцї дістали ся під справдїшний дощ ґранатів, а також і міни, які експльодували під ними, забрали сотки жертв. Їх страти подають Китайцї на 20.000 людий. Адмірал Тоґо бомбардував 26. м. м. твердиню від сторони моря. Однак росийскі батериї відповідали успішно на японьский огонь. Росияни не понесли виликих страт. 27. рано росийска ескадра виїхала з пристани і отворила огонь на японьску фльоту. З росийскої сторони доносять, що всї форти на схід від твердинї і довкола Золотої гори є в росийских руках. Японьска фльота цофнула ся на схід. — Дневник Morning Post довідує ся з Шанґаю, що Японцї підчас атаку на Порт-Артур стратили принайменше 15.000 людий, Росияни найвисше 5.000 людий. Супротив тяжких страт, Японцї рішили — як се стверджує вістка з Нючвану — остаточний штурм припустити аж доперва тодї, коли займуть всї зовнїшні форти.

Положенє Куропаткина.

Про стратеґічні спосібности ґен. Куропаткина, як вожда, не можна єще видавати осуду. Дотепер єще не було рішаючої битви, а тілько частинні стрічи поодиноких, окремих віддїлїв. Одно тілько можна вже тепер признати єму, що добре числив, коли їдучи на поле битви висказав неімовірне майже в тім часї твердженє, що властивий похід розпічне аж в осени, не скорше, як в вересни. Числив добре та з небесами не міг заключити умови: замість звичайної сею порою в Манджуриї слоти, панує там тепер посуха і спека — так само як і у нас — і уможливлює Японцям воєнні операциї. В виду тої небесної несподїванки Куропаткин, здаєть ся, не буде серіозно боронити також і Ляояну, а задавши Японцям деякі страти з укріплень сего міста, цофне ся аж до Мукдену. На се вказує телеґрама Куропаткина вислана цареви під датою 2. серпня: Нинї війска наші уступили з Гайчен і пустились дорогою до Аншанчан (місто положене при гостинци і шляху зелїзницї в половинї дороги межи Гайченом а

Франц Михайлів.

СОНЕТИ.

На руїнах.

1.

Бачу руїни моєї сьвятинї,
де я життя все складав на офіру,
де чисті сльози мили очи синї,
де забував я про сум і зневіру...

Минули мрії... Чи вчера, чи нинї
се сталось, добре не знаю й не вірю,
щоб потонуло у часу глубинї
те, що давало менї щастє, віру...

Там, де так довго молодечі мрії
сьвітили ясно сяєвом надії
понурий вихор сумну піснь сьпіває...

Там, де я силу набирав що днини
на життя дальше — тепер лиш руїни,
туга, розпука і пустка нїмая...

17. III. 1904.

2.

Нехайже вихор у віддаль безмежну
несе останки моєї сьвятинї,
нехай розпуку й тугу безбережну
несе в даль синю, у віддаль безмежну.

Сьмію ся з всього так сердечно нинї,
хоч тугу в серцї маю безбережну,
сьмію ся з всього, з моєї сьвятинї,
з тебе, дївчино, з очий твоїх синїх.

Я знаю добре, що лиха робота
була, коли я поравсь при сьвятини,
бо те, що здало ся менї блакитом,

було з піску лиш і з жовтої глини,
а може, може лише із болота
було те, чим я хваливсь перед сьвітом...

17. III. 1904.

3.

Сьмію ся з всього... Нехай огонь гасне
у моїй груди, як згас на престолї
моєї церкви... кладу ся без волї
на грізні филї життя і десь в ясне,

чудове місце пливу, де доволї
скоро забуду кохання нещасне,
де позабуду усї свої болї —
сьмію ся з всього, нехай огонь гасне...

В даль! На закляття душі громовеє
у груди серце збудить ся новеє,
новії сили і воля могуча...

В даль! Хотяй страшить все филя ревуча,
хотяй вже волї опадають крила,
а вихор лодки роздира вітрила...

17. III. 1904.

4.

Давно зійшов я вже з тої дороги,
що межи зорі вела мого духа —
любов тягла мене, а серце слуха'
її розказу скорше чим трівоги...

Ті небосяжні, зоряні країни
мінї здавались за темні, за мрачні,
мене тягнуло серце необачне
і затужив я серед зір — до глини...

Як все те сталось, я вже сам не знаю,
а чому сталось, не вмію сказати,
досить, що сталось. Мабуть дух крилатий

в ніч лїтну, темну на землю дістав ся
і так там довго вештав ся, блукав ся,
що аж у пеклї добачив ся — раю...

26. IX. 1903.

5.

Разом ми мріли о землї і небі,
она на зорі дивилась, я в душу
її, а нинї одинокий мушу
слїдити разом за неї і себе,

бо ми розстались... Правда, не вина се
її, се правда... Инший був маючий,
ну а сьогодня гріш є всемогучий,
і так минуло ся кохання наше...

Дїти ми були... Дитинні присяги
і поцїлуї не входять в рахубу...
Що там, що серце комусь розідре ся,

нехай не лїзе, як вмира' зі спраги
у зимну воду, самохіть на згубу,
то без ридання і слїз обійде ся!...

26. IX. 1903.

6.

Може й не винна, що зложила крила,
хоч все на зорі обертала очи...
Часом не теє робить ся, що хочесь,
щось перешкодить, або і не сила...

Я не клену її — поняти могу,
що тяжше долї коритись, чим ридати,
що тяжше хлїба, чим щастя зрікатись,
людиною тяжше бути, чим Богом...

»Ми можем, друже, вік увесь кохать ся,
(так в'на казала), »але відцурать ся
його не можна, він же є маючий,

»а ти?«... Гм, правда! Нинї гріш могучий...
Що я? Лиш знимка Ґоркого — бродяги,
но пощо були ті сьвяті присяги?..

26. IX. 1903.

Ляояном—Ред.) а неприятель зовсім не гнав ся за нами. Мимо страшенної спеки рух той відбув ся в повнім порядку. Щоби воякам зробити пільгу в поході, їхали за кождим відділом вози, на котрі вояки складали плащі і всї предмети непотрібні підчас борби. Мимо всїх заряджень, щоби охоронити вояків від спеки, число случаїв пораженя від сонця є досить значне. — З того видко, що як з Дашічаю, так і з Гайчену Росияни цофнули ся без напору ворога і стягають свої сили на північ. Японцї поступили вже поза Гайчен до Нючвану, рівноіменного міста з пристанею. Операциї набирають приспішеного темпа. Заходить питанє, чи Куропаткин дасть собі перебити відворот Японцям, та чи буде примушений до рішучої борби в Ляоянї? Алярми про марш Курокого на Мукден утихли. Ба, навіть донесено про подорож адм. Алексєєва з Мукдену до Харбина (яку зразу представлювано як утечу перед Куроким) і єго поворот по 3-дневнім побутї. Се вказує, що в Мукденї чують ся Росияни зовсім безпечними і не надїють ся, анї не побоювали ся в критичнім часї наступу армії Курокого. З того видко, що се була тілько демонстрация Курокого, щоби тим способом спонукати Куропаткина до ослабленя своїх становищ супротив середної армії ген. Нодзу. Відтягє полудневого корпусу ґен. Зарубаєва також показує ся неправдивим, бо коли він вже 2. с. м. був на північ від Гайчену, то вже або був би стрінув ся з заступами армії ґен. Нодзу, або находить ся в безпосередній близькости Ляояну. Се друге найправдоподібнїйше, бо инакше ми вже були би почули про невдачу відвороту Зарубаєва. Отже показує ся, що стратеґічний відворот Куропаткина поступає після пляну і мимо деяких тактичних похибок поодиноких командантів є вповнї забезпечений. Сам Куропаткин не рушає ся ще з Ляояну, який вибрав собі за головну кватиру, а коли рушить ся, то перед приїздом балтийскої фльоти — скорше взад, чим наперед. Бо аж на тодї, здає ся, росийский вожд резервує свої полки, згромаджекі коло Мукдену і козацкий корпус славного ґен. Ленїєвича, який від Владивостока надтягне на зади Японцїв. Коли тепер Куропаткин видає ся немов окружений Японцями, то всеж єго положенє таке, що легко може навідворот окружити Японцїв. А поки-що не можна єще видавати рішучого осуду нї на сей, нї на той бік.

7.

Доволї з мене тої Одисеї
душею, тїлом і всїми думками!
Днесь мої думи немовби Піґмеїв
кинула в неміч борба до безтями...

Доволї з мене тої Одисеї,
борби доволї з власними думками!
Любви не хочу пишної киреї,
але не хочу і борби з думками...

Доволї з мене всього добра того,
що нераз гірше, чим найтяжше горе
болить, чим злидні, ох гірше, їй Богу!

Я тепер хочу спокою сьвятого,
щоби не лило ся слїз моїх море,
вернути хочу на давну дорогу!...
17. III. 1904.

8.

Однак — не могу я чомусь, немогу
знова вернути на давну дорогу,
де я так довго — довго йшов спокійно
не дивлячи ся на тугу, трівогу..

Она давно десь зникла безнадїйно
тая дорога, де я йшов спокійно,
де я всім вірив: собі, людям, Богу —
тая дорога зникла безнадїйно...

Дарма я трачу цїлі днї і ночи,
дар матужу я і гірко ридаю,
дарма збавляю молодії очи...

Я вже не найду тієї дороги,
якою вперве мої ішли ноги,
хоч найти її так дуже бажаю...
17. III. 1904.

— ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Бориса і Глїба; рим.-кат. Преображ. Господ. — В недїлю: руско-кат. Усп. св. Анни; рим.-кат. Каєтана.

— **Дирекция приватної женьскої Семинариї учит. з викладовою мовою рускою у Львові,** ул. Сикстуска ч. 47 I пов. подає до відомости, що рік шкільний 1904/5 розпічне ся дня 5. вересня. Запис учениць відбуде ся дня 31. серпня і 1. і 2. вересня в годинах від 10—1. Іспити поправчі і вступні відбудуть ся дня 3. вересня. До запису можна зголошувати ся устно або письменно, при чім треба: 1) зложити вписове в квотї 4 К; 2) виповнити 2 вписові картки і предложити: 3) метрику уродженя, 4) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку, 5) сьвідоцтво здоровля, стверджене через мійского або повітового лїкаря, 6) декларацию родичів згл. опікунів, що оплата шкільна платити ся буде правильно, місячно з гори. — Услівєм принятя до першої кляси — побіч вимаганого підготовленя є також укінчений з початком вересня с. р. 15 рік житя. Від вступного іспиту до кляси I можуть бути увільнені учениці, що скінчили V клясу школи видїлової. Оплата шкільна виносить місячно 20 К, однак на внесенє збору учительского може бути обнижена пильним і спосібним ученицям в міру їх спроможности материяльної.

— **Видїл руского Інститута для дївчат в Перемишли** має честь повідомити Вп. Родичів і Опікунів, що вже опустили печатню »Проспекти Інститута на рік шк. 1904/5«, який подає близші вісти про Інститут і услівя принятя дївчат, а також і перший »Звіт дирекциї руского лїцея дївочого за рік 1903/4«, який розіслано вже всім Вп. Подичам лїцеанток як і тим, що зажадали письменно єго надісланя. Хто бажав би познакомитись близше з тими видавництвами, зволить звернутись до господаря Інститута Вп. П. Івана Матковского в Перемишли. На тую-ж адресу просимо надсилати зголошеня о принятє дївчат до Інститута. За Видїл руск. Інститута для дївчат в Перемишли (дня 1. серпня 1904): *о. Мирон Подолиньский*, предсїдатель. *Северин Зарицкий*, секретар.

— **Подорож президента мінїстрів д ра Кербера** по Галичинї і Буковинї має тревати всего около два тижнї. До Львова приїде др. Кербер 27. с. м. Два днї має побути у намісника ґр. Андрія Потоцкого в Кшешовичах коло Кракова, а на Буковинї відвідає бар. Юрия Василька, яко будучого маршалка буковиньского сойму. До Відня поверне др. Кербер коло 10. вересня, бо 13. вересня має отворити міжнародний зїзд дневникарів.

— **„Висший музичний Інститут“ і „Львівский Боян“** перенесли ся з дотеперішного мешканя при ул. Трибунальскій до нового мешканя на розї улиць Театральної і Вірменьскої коло »Народного Дому«. Нова кватира займає на I поверсї фронтові сьвітлицї до обох названих улиць, є висока, ясна і майже два рази так простора як попередна. Складає ся з двох саль може й більших як на »Рускій Бесїдї«, трех кімнат менших і нижі. Розклад помешканя є, як нам здає ся, вельми вигідний.

— **Прогулька до Янова.** Заходом Товариства руских ремісників »Зоря« у Львові і »Охотничої сторожи огневої« в Янові відбуде ся в недїлю дня 7. с. м. велика людова прогулька до Янова получена з фестином на Королївскій горі. В проґраму входять між иншими: Танцї, колесо щастя, перегони селян на конях, їзди на лодках, продукциї мужеского хору, почта мінутова і т. д. Вечером штучні огнї Приграватн буде військова орхестра 15. п. п Вступ 20 с, для селян і учеників 10 с. Початок о 3. год. попол. Виїзд зі Львова поїздами о 2·11 і 3·54 год. попол. а поворот о 9 або 9·45 год. вечером (львівский час). Їзда зелїзницею там і назад коштує 80 с.

— **Аматорске представленє на селї.** Дня 31. м. м. відбуло ся в селї Церківцї, долиньского повіта, аматорске представленє сценїчного образу »Не клени«. Представленє випало дуже гарно при участи численної публики, переважно селян, а заняли ся ним члени читальнї »Просьвіти« і місцевий парох о. Йосиф Бабій. З доходу постановлено справити движиму азбуку для старших анальфабетів.

— **Кацапска підлота.** Вчерашний »Ґалїчанїн« побіч новинки про намірене скликанє галицкого сойму при кінци вересня с. р. містить денуцияцию на перемиску руску ґімназию, немовто в нїй якийсь ученик ударив учителя в лице. Сим чином починає »Ґалїчанїн« перервану на якийсь час підлу аґітацию проти рускої ґімназиї в Станиславові.

— **Абітуриєнти реальних шкіл** по зложеню доповняючого іспиту будуть могли записувати ся як звичайні слухачі на всї видїли унїверзитетів. В тій справі вийшов розпорядок мінїстра просьвіти з дня 14. с. м. В тім розпорядку зазначено, що доповняючий іспит буде обмежений на латиньский і грецкий язик та пропедевтику фільозофії. При тім буде ся звертати увагу на загальне образованє кандидата. До комісий іспитових, які будуть урядувати в марті і в жовтни, будуть належати: дотичний краєвий інспектор шкільний яко провідник, відпоручник унїверзитетского сенату і заводові учителї, призначені кр. радою шкільною. Іспит можна буде здавати по роцї від матурального іспиту в реальній школї. Вислїд іспиту буде зазначений на сьвідоцтві зрілости. Аж на основі сего іспиту абітуриєнт з реальної школи буде міг вписати ся на унїверзитет яко звичайний слухач, а час студий перед іспитом не вчисляє ся до приписаних студий. До іспиту можна буде приготовити ся приватною дорогою, але, як зазначено в розпорядку, будуть заведені при деяких школах реальних і ґімназиях курси науки латини і греки, а крім того могуть бути такі курси на унїверзитетах. Таким чином справа впису абітуриєнтів реальних шкіл на богословский, правничий і медичний видїли була би порішена, бо на фільозофічний видїл могли вписувати ся окінчені реалїсти і здавати іспити на учителїв середних шкіл.

— **З під Чорногори до Львова.** Гуцул на львівскім бруку не належить до рідких явищ. Яка небудь справа, їде Гуцул сейчас на »авдиєнцию«. До кого, він сам не знає, але добрі люди на місци порадять. Щирий Гуцул думає, що всї такі щирі як він. Переходжу вчера вечером площею Марийскою і бачу, як Гуцул »шукає дороги« по Львові. Звернув ся до якось пана Поляка і розпитує, де ул. Кохановского. Я мимохіть звільнив ходу і приглядаю ся, як пан показує рукою: »просто, на лево і там улїца Кохановского«. Гуцул подякував чемно, і хоч, як дізнаєм ся, не умів читати, зориєнтував ся скоро, і був би трафив по адресї. Зацїкавлений справою Гуцула, та щоби єму в потребі помочи, приступаю і здоровкаю ся з ним:

— Слава Ісусу Христу.

= Слава на віки.

— Ви з Жабя чи з звідки?

= З Жабя, пане.

Гуцул почувши рідну мову відповідав отверто, куда йде, пощо приїхав до Львова і покількох кроках присївши на хіднику під готелем Жоржа, витягнув з дзобенки судові письма, які єго »боліли«, переглядав немов би письменний одно по другім і подав менї одно, яке мало йти нинї на авдиєнцию. Я потакнув, аби не розвіяти Гуцулови єго рожевих надїй і випитуючи про Гуцульщину провадив мого товариша на ул. Кохановского. З розмови я дізнав ся, що Гуцули розбиті в Січах не упали на дусї, але як-раз відбули найтяжшу пробу, яка їх скріпила. Молодші з них за порадою старших, бо сим вже нїяк до письма брати ся, вчуть ся самі читати і писати і вписують ся гуртом до читальнї »Просьвіти«. Ві вторник в день св. Ілиї, яке Гуцули сьвяткують урочисто, були загальні збори Читальнї »Просьвіти« в Жабю Ільця. Цїлу недїлю і вторник Гуцули, всї бувші Січовики, вписували ся громадно в члени Читальнї. Так вписало ся, як казав мій товариш, 800 до 1000. Гуцулови сьвітили ся з радости очи, як се розказував, а коли почав говорити про збори Читальнї, пристанув на хвилю і урочистим голосом сказав, що головою Читальнї вибрано бувшого жабівского кошового Юру Соломійчука. Менї доводило ся бачити Юру Соломійчука у Львові. Він далеко молодший від сего, з яким я йшов, а треба було бачити, з яким пієтизмом мій товариш вимовляв імя свого бувшого кошового. Справдї дивно стає, що Гуцули до недавна зовсїм незорґанїзовані розсипані, по горах на просторі кількох миль, проявили нараз повну сьвідомість конечности злуки і найшли між собою таку симпатичну людину, за яку кождий з них житє дав би. Юра Соломійчук се твердий, незломимий характер, який не подає ся мимо переслїдувань, вязнень і безнастанного слїдженя єго ще нинї. З дальшого оповіданя Гуцула я дізнав ся, що на зборах Читальнї »Просьвіти« був місцевий парох о. Пасинович і о. Стефанович, делеґат філії »Просьвіти« з Кут та кількох панів з сусїдних сїл. Я випитував дальше мого товариша про Скарбківску фондацию і дізнав ся, що він почасти і в тій справі приїхав до Львова і буде також в зарядї фондациї. Так поволи ми перейшли ул. Кохановского, а що не було того дома, кого було потреба, звернули ми в напрямі Ринку і станули під каменицею »Просьвіти«. Гуцул кинув оком на ратуш і з вдоволенєм сказав, що був на самім вершку ратушевої вежі, заплативши 5 кр. Пригадались мому товаришеви ті високі, стрімкі верхи Чорногори, до яких Гуцул тужить, де-б він не був, а у Львові високий ратуш заступив єму »Шпиці« або »Піп-Івана«. — Під »Просьвітою« ми розійшли ся. Мій товариш пійшов на свою кватиру до готелю, а я домів. По дорозї я ще пригадав собі, як Гуцул жалував, що не взяв червоних штанів, бо чорні за мало звертали уваги.

С.

— **З Кульчиць** коло Самбора пишуть нам: Дня 1. с. м. в понеділок вибух в саме полудне огонь в стодолї селянина Чарнецкого. За хвилю розширив ся і на єго хату і хату сусїда. Відтак заняла ся стодола дальшого сусїда, звідки церекинув ся огонь на парохіяльні будинки о. Гординьского і помимо сейчасової енерґічної помочи двох сикавок в протягу не цїлої години згоріло цїле попівство, разом 7 будинків з помешканєм. Огонь був імовірно підложений; слїдство в тоцї. Шкода виносить звиш 12.000 К.

— **Страшний випадок**. В недїлю дня 31. м. м. лучив ся страшний випадок в селї Фалькові на Буковинї. Кілька родин, що жили там на сьвіжім повітрю, вибрало ся на прогульку зелїзницею і в повороті нараз замітили, що один ваґон відчепив ся і стрілою став добігати з гори до других ваґонів. Пасажири стали вискакувати з ваґонів, та одна пані, жінка судового інспектора для східної Галичини, п. Ґрабшайдова замість скочити в напрямі їзди, скочила назад і діставши ся межи два ваґони, на місци впала трупом, роздерта на кавалки. Инші пасажири потерпіли легкі рани.

— **Смерть в Альпах**. Перед кількома днями приключила ся в тирольских Альпах траґічна пригода. Професор і ректор унїверзитету в Інсбруцї, др. Ернест Демелїюс, підчас прогульки на вершок Цермат упав з гори і погиб на місци. Др. Демелїюс був двічи рік по роцї ректором і був здібним правником.

— **Конкурс**. Філїя »Просьвіти« на повіт рудецкий в Комарнї, прийме до Селяньскої Бурси на рік шк. 1904/5 — 20 хлопців з рудецкого повіта і сумежних, на тих самих условинах, що минувших лїт. — Близших інформаций письменно або устно (кождого понедїлка) удїляє о. Вол. Петрик, сотрудник в Комарнї. — *Видїл.*

— **Дрібні вісти**. Цїсар затвердив вибір ґр. Ігнатия Боровского, властителя дібр Боґоньовичі, на презеса і Адама Якубовского, лїкаря в Грибові на заступника презеса повітової ради в Грибові. — В заведеню для божевільних в Кульпаркові появив ся епідемічно черевний тиф і дезинтерия. Дня 30. м. м. було 15 хорих на тиф, а 13 на дезинтерию. — В Дуброві, городецкого повіта, лютує пошестно шкарлятина.

В кождій рускій хатї повинна бути на стїнї **мапа всеї Руси-України**, видана Р. Тов-ом педаґоґічним у Львові. (Величина : 75×59 цм.). Коштує лише **40 сот.** Молодїж при науцї чи забаві все буде мати перед очима наглядний образ нашої великої Вітчини.

Наука, штука, лїтература.

— **Звіт дирекциї руского дївочого лїцея в Перемишли** за рік шк. 1903/1904. Накладом »Руского Інститута для дївчат«. З печатнї Йосифа Стифіого в Перемишли. 1904. Ст. 41. форм. 8⁰. Зміст. А) Часть загальна: I. Вступне слово. II. Рескрипт Високого ц. к. Мінїстерства Віроісповідань і Просьвіти нормуючий цїль і призначенє лїцеїв з дн. 11. грудня 1900 Ч. 3 .551. III. Статут орґанїзацийний руского дївочого лїцея в Перемишли. Б) Шкільні вісти: IV. Учительский Збір з кінцем р. шк. 1903/4. V. Важнїйші постанови ц. к. шкільних властий в р. 1903/4. VI. Плян науки і підручники шкільні на р. 1904/5. VII. Прибори наукові. VIII. Лїтопись лїцея. IX. Відозва до родичів і опікунів. X. Статистика учениць. XI. Клясифікация учениць.

— **Проспект** Руского Інститута для дївчат в Перемишли на рік шк. 1904/5. Накладом Інститута. З печатнї Йосифа Стифіого в Перемишли. 1904. Ст. 12, 8⁰.

Телеґрами

з дня 5. серпня.

Марієнбад. Тутешний маґістрат одержав урядове повідомленє, що цїсар Франц Йосиф приїде ту дня 16. с. м., а другого дня виїде до Карльсбаду.

Відень. Президента палати послів ґр. Фетера покликано до Відня, здаєсь, в справі скликаня державної ради скорше, чим було намірене.

Борислав. Вчера якийсь робітник підпалив копальню анґлїйско-галицкого тов-а на Волянцї. Війско загасило огонь. Підпаляча не спіймано.

Париж. Кружляє тут чутка, що з кінцем вересня приїде до Риму цїсар Вільгельм в цїли утвореня нїмецкої амбасади при Ватиканї.

Білгород. Всї дневники жадають відроченя на один рік коронациї короля Петра. Король не противить ся сему. В понедїлок відбуде ся в тій справі засїданє кабінетової ради.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лїкар клїніки львівского унїверс., б. лїкар клїніки проф. Ляйдена в Берлинї

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

ОКУЛЇСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Товариство „Просьвіта“ у Львові

підняло ся в сїм роцї виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Именно під редакциєю голови Товариства »Просьвіти« проф. Юлїяна Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цїли їх спопуляризованя. **Перша книжка, яко том I. „Руской письменности“, обнимаючий твори Котляревского, Артемовского-Гулака** (межи ними і зовсїм ще незнані) і **Гребінки**, з портретами і короткими житєписами авторів вже появила ся і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнїйшій оправі 1·50 кор. На пересилку почтову долучити треба **30 сот. більше**. Висилає ся **тілько за попереднім надісланєм гроший або за побранєм почтовим** (Nachnahme).

Позаяк наклад виносить всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленями.

Дістати можна в Канцеляриї Товариства „Просьвіти“ у Львові, Ринок 10.

ПРОФЕСОР, Русин, прийме на станцию 2 учеників з низших шкіл середних або народних, з цїлим удержанєм та наукою. Зголошеня: ЛЬВІВ, ул. Вибрановского ч. 3, II пов. 104(1—10)

Всїлякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цїнні папері

виплачує без потрученя провізиї або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від $^{1}/_{7}$—$^{31}/_{8}$), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $^{1}/_{6}$—$^{30}/_{9}$ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6·46	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	**8·25**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		9·30	до Белзця, Сокаля, Любачева
10·02	з Стрия, Борислава	10·35	до Тернополя, Потутор
10·20	з Ряшева, Любачева	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	**1·55**	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	**посп.** з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	**2·45**	**посп.** Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку, Вижниці	**2·55**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від $^{15}/_{6}$—$^{30}/_{9}$ вкл.), Сколього ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї ($^{15}/_{6}$—$^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·30	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинець	5·48	до Яворова
		5·55	до Коломиї, Жидачева
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави		
		6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6·00	з Белзця, Сокаля, Любачева, Рави рускої	7·05	до Рави рускої, Сокаля
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева $^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10·05	до Перемишля ($^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$ вкл.), Хирова, Н. Загіря
		10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
		11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла		
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11·05	до Стрия
		12·45	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,		
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	**2·51**	**посп.** до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $^{1}/_{5}$—$^{30}/_{9}$), Сучави, Кіцманя
2·31	**посп.** з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги		
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
	на дворець „Підзамче“		**з двірця „Підзамче“**
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова		
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
		11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова		

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 пополудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята.

зі Щирця 9·35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7·10 рано, 9·30 і 11·45 передполудн., 1.05, 3·35 і 5.05 попол., 7·05 і 8·17 веч. від 8/5 до 11/9 вкл.)

до Жовкви 11·10 вечером (що недїлї).

до Янова 6·10 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 1/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3·18 попол (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а именно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского — Нічні години від 6 вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В містї продає білети звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.